

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. V.**, bývajúcej v L., proti žalovaným **1/ . L.**, bývajúcemu v M., **2/ MUDr. V. S.**, bývajúcemu v Z. a **3/ V. S.**, bývajúcej v Z., **o neplatnosť kúpnej zmluvy**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 15 C 83/2005, o dovolaní žalovaných **2/ a 3/** proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 15. novembra 2006 sp.zn. 25 Co 81/2006 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 15. novembra 2006 sp.zn. 25 Co 81/2006 vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov odvolacieho konania medzi žalobkyňou a žalovanými **2/ a 3/**, **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 15. novembra 2006 sp.zn. 25 Co 81/2006 potvrdil rozsudok Okresného súdu Nitra z 30. mája 2006 č.k. 15 C 83/2005-147, ktorým zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými ohľadne kúpy nehnuteľnosti – pozemok parc.č. X. zastavaná plocha o výmere X. m² v k.ú Z.. Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v prejednávanej veci nebol daný dôvod na vyslovenie neplatnosti právneho úkonu pre porušenie §§ 140 a 40a Občianskeho zákonníka. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému **1/** nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keď mu žiadne nevznikli. Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. priznal v odvolacom konaní úspešným žalovaným **2/ a 3/** náhradu trov odvolacieho konania 3 794,-- Sk, ktorá pozostáva z náhrady cestovného 2 023,-- Sk za cestu osobným motorovým vozidlom Z. – N. a späť a za stratu na zárobku žalovaného **2/** vo výške 1 170,-- Sk (5 hod. á 234,-- Sk) a náhradu za stratu na zárobku žalovanej **3/** vo výške 250,-- Sk (5 hod. á 50,-- Sk). Inú náhradu im odvolací súd nepriznal, lebo advokátka ju nevyčíslila a to ani v dodatočnej lehote.

Proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov odvolacieho konania žalovaných 2/ a 3/, podali títo dovolanie, z dôvodu, že odvolací súd im nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia i napriek tomu, že boli v konaní úspešní a trovy si riadne uplatnili. Žiadali rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolatelia v prejednávanej veci napadli dovolaním výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov odvolacieho konania. Ich dovolanie smeruje v tejto časti proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, avšak svojím charakterom sa jedná o uznesenie v zmysle § 167 ods. 1 O.s.p. Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania, treba prípustnosť dovolania proti nemu posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú prípady prípustnosti dovolania proti uzneseniu (§ 239 O.s.p.).

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.), alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ veta prvá O.s.p.), alebo ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) za území Slovenskej republiky. Ako je však výslovne uvedené v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia ods. 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Pretože v prejednávanej veci je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu vykazujúceho znaky uznesenia, ktoré je výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je vylúčená.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, či spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Obsah dovolania nasvedčuje tomu, že dovolatelia namietajú vadu podľa § 237 písm.f/ O.s.p., keď odvolací súd sa nezaoberal ich podaním, na základe ktorého vyčíslili trovy odvolacieho konania, hoci ho včas doručili súdu.

Podľa § 237 písm.f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva.

Odvolací súd vo veci rozhodol 15. novembra 2006 a preto jeho rozhodnutie o náhrade trov konania vychádzalo zo znenia ustanovení Občianskeho súdneho poriadku účinného od 1. septembra 2005 do 1. júla 2007.

O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Ak ide o prisúdenie trov konania podľa § 149 ods. 1 O.s.p., advokát

je povinný trovy právneho zastúpenia vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Ak advokát v tejto lehote trovy právneho zastúpenia nevyčísli, súd mu náhradu trov právneho zastúpenia neprizná (§ 151 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 1. júla 2007).

Ako vyplýva z obsahu spisu advokátka žalovaných 2/, 3/ na pojednávaní pred odvolacím súdom 15. novembra 2006 žiadala priznať náhradu trov konania s tým, že túto vyčísli v lehote 3 dní. Vzhľadom na tvrdenie žalovaných 2/, 3/ v dovolaní, že svoju povinnosť – vyčísliť trovy právneho zastúpenia splnili, dovolací súd prostredníctvom súdu prvého stupňa šetril, či a kedy k vyčísleniu týchto trov došlo. Bolo zistené, že advokátka žalovaných 2/, 3/ vyčíslenie trov právneho zastúpenia odovzdala Pošte Bratislava 33 na prepravu 16. novembra 2006 (viď osvedčený podací lístok zo 16. novembra 2006, podacie číslo X., č.l. 272 spisu) pre adresáta Krajský súd v Nitre, Štúrova č. 1. Podľa vyjadrenia Slovenskej pošty, a.s., Regionálne poštové centrum Nitra zo 6. júna 2008 predmetnú doporučenú zásielku podľa dodacích dokladov Pošty Nitra 1 prevzal 20. novembra 2006 splnomocnenec adresáta, vedený pod číslom P. (č.l. 279 spisu). Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj úhrnný dodací lístok z 20. novembra 2006 (č.l. 276 spisu).

Z uvedeného je zrejmé, že žalovaní 2/, 3/ prostredníctvom advokátky trovy právneho zastúpenia spôsobom a v lehote stanovenej zákonom vyčíslili, a preto ak odvolací súd sa ich návrhom na priznanie trov právneho zastúpenia vecne nezaoberal, hoci všetky podmienky boli splnené, odňal im možnosť pred súdom konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Uvedená procesná vada zakladá vždy prípustnosť dovolania a zároveň je aj dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, lebo rozhodnutie vydané v konaní postihnutom touto procesnou vadou nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov odvolacieho konania medzi žalobkyňou a žalovanými 2/, 3/ zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová